

Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐν ἔτει 1350 συνεκροτήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει Σύνοδος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας, ἐν ἣ παρουσιάσαντες ὁ Ἀλεξανδρείας Φιλόθεος, ὁ Ἀντιοχείας Ἀνανίας, ὁ Ἱεροσολύμων Θεοφάνης καὶ πολλοὶ Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι, καθεῖλον τὸν λατινόφωνα Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριον καὶ κατέστησαν τὸν ὀρθόδοξον Ἀθανάσιον· ἠκύρωσαν τὰ ὀρισθέντα ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συνόδῳ· ἀπεδοκίμασαν τὴν ἐν τῷ Συμβόλῳ προσθήκην· ἤθετησαν τὴν περὶ καθαρτηρίου πυρὸς δόξαν τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας κτλ. Τὰ πρακτικὰ ταῦτα ἐξεδόθησαν ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Καταλλαγῆς ὑπὸ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων.

Γεώργιος Ἀμηρουτζης, Τραπεζούντιος.

Ἀπεδήμησεν εἰς Ἰταλίαν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου καὶ παρῆν ἐν τῇ ἐν Φλωρεντίᾳ συγκροτηθείσῃ συνόδῳ. Ἐν ἔτει 1461 κυριεύσαντες οἱ Τούρκοι τὴν Τραπεζοῦντα ἠχμαλώτευσαν τὸν Ἀμηρουτζην καὶ ἅπαντας σχεδὸν τοὺς ἐν τέλει καὶ ἤγαγον εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἐνθα ἴσως καὶ ἐτελεύτησεν. Ὁ Ἀμηρουτζης ἔγραψε πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Ναυπλίας Δημήτριον, Περὶ τῶν συμβεβηκότων ἐν τῇ Φλωρεντινῇ συνόδῳ. Τοῦ εἰσέτι ἀνεκδότου πονήματος τούτου μνείαν ποιεῖται ὁ Ἀλλάτιος ἐν τῷ περὶ συμφωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν συγγράμματι αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ τεμάχια ἐκ τοῦ πονήματος παρέθηκεν. Ἐν ἐνὶ τούτων λέγει ὁ Ἀμηρουτζης ὅτι ἡ Φλωρεντινῇ σύνοδος οὐκ ἦν οἰκουμενική. „Πῶς γάρ, λέγει, ἦν οἰκουμενικὴ πρὸ τῶν ὑπογραφῶν ἀώρων θανάτω τοῦ Βυζαντινοῦ Πατριάρχου ὑποπεσόντος καὶ τελευτήσαντος; Πῶς ἦν οἰκουμενική, τῶν Πατριαρχῶν ἀθετησάντων τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτρόπων ὑπογραφὰς παρὰ γνώμην τῶν οἰκείων δεσποτῶν καὶ βίᾳ ὑπογεγραφότων; Πῶς ἦν οἰκουμενική, μήτε τοῦ ἐξάρχου τῆς συνόδου, ἤγουν τοῦ Ἐφέσου, ὑπογράψαντος, ὄντος ἐπιτηρητοῦ

